

میان: کمر	کیوان: سیاره زحل	مَلِک: خداوند، پادشاه
میان بستن: کنایه از آماده شدن	مهر: خورشید	گردان سپهر: آسمان گردنده
برنا: جوان	بیننده: چشم‌ها	سپهر: آسمان
	ستودن: ستایش کردن	خداوند: صاحب، دارنده

معنی و مفهوم ابیات مهم

بیت ۵) عقل انسان نمی‌تواند خدا را درک کند، زیرا خداوند مادی نیست و از این‌که اسم مشخصی داشته باشد و در مکان خاصی قرار بگیرد فراتر و برتر است.

بیت ۶) هیچ‌کس نمی‌تواند خدا را آن‌گونه که شایسته اوست ستایش کند؛ فقط باید برای بندگی و اطاعت از خدا آماده باشی.

نکات مهم ادبی و زبانی:

بیت صفحه ۹: «ملکا»: منادا / کل بیت ۶ جمله دارد. / «پاک» و «خدا»: مسند / «همان ره»: گروه متممی (همان: صفت اشاره وابسته پیشین / ره: هسته)

بیت ۳: آرایه مراعات نظیر بین: کیوان، سپهر، ماه، ناهید و مهر

بیت ۴: «دو بیننده»: گروه مفعولی (دو: صفت شمارشی وابسته پیشین / بیننده: هسته)

فارسی نهم

بیت ۵: «اندیشه»: نهاد / کل بیت ۲ جمله دارد.

بیت ۶: «کس»: نهاد / «ستودن»: مفعول / «را» (مصراع دوم): حرف اضافه -
«بندگی»: متمم / میان بستن: کنایه از آماده‌شدن / جناس: هست و بست

بیت ۷: «هر که»: نهاد (هر: صفت مبهم وابسته پیشین / که: هسته)

تایخ ادبیات:

سنایی غزنوی: قرن ۶ / آثار: سیرالعباد إلى المعاد؛ کارنامه بلخ؛ حَديقة الحَقيقه.

ابوالقاسم فردوسی: قرن ۴ و ۵ / اثر: شاهنامه